

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 17Csp/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725204132
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Markéta Marečková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2026:8725204132.3

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom JUDr. Markéta Marečková v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpený LEGALINK s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 53, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 990 365, proti žalovanému EOS - KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO:53 255 739, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 250,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých súd rozhodne uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu dňa 27.10.2025 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.500,- eur a na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn.: 8Csp/1/2025-74 zo dňa 12. júna 2025 v konaní o zaplatenie 5.000,- eur s prísl. žalobu žalovaného voči žalobcovi zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2025. Podľa platného znenia ustanovenia § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, má právo na primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľ. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z., „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa, a základ nároku na finančné zadosťučinenie je tak daný. Pri vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

Žalobca uplatnený nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.500,- eur považuje za primeraný a dôvodný. Poukázal na rozhodnutia iných súdov a rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 7Cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023 a na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci II. ÚS 97/2021 zo dňa 25.02.2021.

2. Žalovaný so žalobným návrhom nesúhlasil, poukázal na dôvodnosť podanej žaloby. Namietal pasívnu vecnú legitimitáciu v konaní, keď nebolo preukázané, že sa žalovaný stal vlastníkom pohľadávky a zmluva o postúpení pohľadávky je v časti postúpenia pohľadávky voči žalobcovi neplatným právnym úkonom, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Poprad vo veci sp. zn. 8Csp/1/2025 zo dňa 12.06.2025. Žalovaný poukázal na odôvodnenie predmetného rozsudku, a na to, že žalobca nesplatil ani len istinu úveru poskytnutého postupcom. Žalobcovi vznikol niekoľkonásobný prospech, nakoľko momentálne nemusí plniť žalovanému s ohľadom na zmenu rozhodovacej praxe. Uspel v konaní o zaplatenie dlžnej sumy, boli mu priznané trovy konania, a teraz žiada ešte primerané finančné zadosťučinenie v nezmyselnej výške, a to všetko za skutočnosti, že nesplatil ani len istinu dlžnej sumy, nakoľko dlžná istina stále predstavuje sumu 11.377,80 eur z poskytnutého úveru 19.000,- eur. K výške požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia uviedol, že je potrebné dôrazne odmietnuť ničím nepodloženú výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré požaduje žalobca. Je neprípustné, aby dlžník požadoval vyfabrikované finančné zadosťučinenie na úkor obchodníka. Niečo také zjavne neplní účel a funkciu právnej normy. Spotrebiteľ nemá právo na vymáhanie a inkasovanie akejkoľvek sankcie za primárne porušenie práva, ale len na primerané finančné zadosťučinenie za následné úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti v súdnom konaní. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 17CoCsp/32/2020 a sp. zn. 9CoCsp/9/2024 a na iné rozhodnutia súdov. Žalobca podal žalobu na súd bez relevantného odôvodnenia, spoliehajúc sa na súd, aby tento prevzal iniciatívu, konal a dokazoval v jeho mene a priznal mu akékoľvek plnenie, nič neriskujúc aj uplatnením vyššieho nároku. Uvedené nemožno označiť inak, ako učebnicový príklad zneužitia spotrebiteľského práva, ktoré nesmie požívať súdnu ochranu.

3. Žalobca v replike uviedol, že argument žalovaného o pasívnej vecnej legitimitácii je bez právneho významu. Zodpovedným subjektom za porušenie je vždy ten, kto bol stranou sporu v pôvodnom konaní. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 23Co/83/2017 zo dňa 16.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 5Co/147/2018 zo dňa 25.04.2019, na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 7Cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023 a na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci II. ÚS 97/2021 zo dňa 25.02.2021. Pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie sa nevyžaduje, aby vznikla žalobcovi nejaká ujma. Postačuje iba hrozba vzniku ujmy. Aktívnu legitimitáciu na podanie tejto žaloby dáva žalobcovi priamo zákona, a to ustanovenie § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. K výške primeraného finančného zadosťučinenia poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných právnych veciach, napr. týkajúcich sa priznania výšky primeraného finančného zadosťučinenia vo výške viac ako 50 % zo sumy požadovanej dodávateľom nedôvodnou žalobou. Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný. Len priznaná suma v takejto výške môže predstavovať primerané finančné zadosťučinenie žalobcu za stav, ktorý si musel vytrpieť v dôsledku vyvolaných súdnych konaní, ktoré samo o sebe predstavuje nadmernú psychickú záťaž, ku ktorej sa navyše pridružujú obavy z možného výsledku sporu a jeho následkov na rodinný a sociálny život žalobcu. Ak má zadosťučinenie reálne splniť svoj účel, je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo zadosťučinenie priznané v symbolickej výške nemôže splniť.

4. Žalovaný v duplike v plnom rozsahu trval na vyjadrení k podanej žalobe. Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého je zodpovedným subjektom vždy ten, kto vystupoval ako strana sporu v pôvodnom konaní, nemožno považovať za axiómu, keďže rozhodovacia prax v tejto otázke nie je jednotná. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že zákon pri primeranom finančnom zadosťučinení nevyžaduje ujmu, celkom určite je ujma určitým kvalifikačným kritériom. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že ak by sa v konaní nebránil, vznikla by mu ujma vo výške najmenej 7.000,- eur, toto tvrdenie žalovaný považuje za nepreukázané a vyslovene špekulatívne. Vyslovene bez právneho základu sa javí kalkulácia žalobcu, že priemerná hodnota primeraného finančného zadosťučinenia podľa vyššie uvedených judikátov predstavuje 32,96% zo sumy uplatnenej v základnom konaní. Zdôraznil, že v konkrétnom prípade žalobca nesplatil ani len

istinu úveru poskytnutého postupcom, pričom jemu vznikol niekoľkonásobný prospech, nemusí plniť žalovanému s ohľadom na zmenu rozhodovacej praxe, v konaní o zaplatenie dlžnej sumy boli mu priznané trovy konania, ešte žiada primerané finančné zadosťučinenie v nezmyselnej výške. Žalobca nesplnil svoje zmluvné povinnosti, zostal v omeškaní so splácaním úveru a nesplatil ani istinu pôvodného úveru. Takéto priznanie primeraného finančného zadosťučinenia teda znamená odmenu za neplnenie povinností spotrebiteľa a zároveň sankciu voči osobe, ktorá nie je právne zodpovedná.

5. Pojednávania vo veci sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu a žalovaný, u ktorých súd mal riadne vykázané predvolania na pojednávanie. Právny zástupca žalobcu neúčast' neospravedlnil. Neúčast' žalovaného ospravedlnil zástupca právneho zástupcu žalovaného. Žalobca uviedol, že súhlasí s pojednávaním v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. V zmysle § 180 Civilného sporového poriadku súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

6. Na pojednávaní žalobca na podanej žalobe trval. Uviedol, že pred týždňom mu prišla zásielka od žalovaného, kde titulom predmetnej zmluvy, na základe ktorej si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie, mu prišla výzva na úhradu omeškaných splátok vo výške 26.428,03 eur, a to napriek tomu, že je právoplatné rozhodnutie súdu. Zásielku považoval za zastráňovanie. Pôvodnú zmluvu uzavrel so Slovenskou sporiteľňou a.s., požičal si 19.000,- eur. K zásahu žalovaného do jeho súkromia uviedol, že zo strany žalovaného boli za ním osobne doma, vyvolávali niekoľkokrát denne pár rokov dozadu, keď prebiehalo konanie vo veci sp. zn. 8Csp/1/2025. Pri osobnej návšteve bol v práci, kontaktovali jeho mamu a vyvolávali mu do zamestnania. Primerané finančné zadosťučinenie považuje ako trest za správanie a zastráňovanie žalovaného.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní poukázal v plnom rozsahu na písomné vyjadrenia, žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalovaný nie je poskytovateľom úveru, nie je dodávateľ finančnej služby, a preto akákoľvek sankčná povaha žalobného návrhu voči nemu nemá žiadny právny zmysel. Argumentácia o výchovnom pôsobení primeraného finančného zadosťučinenia, vzhľadom na správanie poskytovateľov finančných služieb v budúcnosti, takisto nemá v danom konaní zmysel, lebo žalovaný nie je poskytovateľom takýchto služieb. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia voči tomu kto nadobudol pohľadávku je dôvodné vtedy, pokiaľ jemu samotnému je možné vyčítať akékoľvek porušenie spotrebiteľského alebo iného práva. V tomto prípade súd v pôvodnom konaní rozhodol na základe porušenia pravidiel pri zosplatňovaní úveru celkom jednoznačne zo strany banky, bez akéhokoľvek zavinenia žalovaného. Nič nebránilo žalobcovi, aby si uplatnil primerané finančné zadosťučinenie voči banke, nakoľko voči nej má judikované porušenie spotrebiteľského práva. Judikatúra, ktorá zásadným spôsobom zmenila pohľad na zosplatňovanie úverov, je nedávneho dáta, a nebola známa v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ani v čase zosplatnenia úveru. Žalobca dodnes nesplatil ani len istinu úveru a ani v jej splácaní nijako nepokračuje. Toto správanie žalobcu nie je v súlade s dobrými mravmi a táto okolnosť by mala mať vplyv na konečné rozhodnutie súdu v tejto veci. Pokiaľ súdy rozhodli o neplatnosti postúpenia pohľadávky, neexistuje žiadna právna prekážka, aby tú istú pohľadávku nebolo možné postúpiť opätovne a opätovne ju aj zosplatiť. Žiadny súd nikdy neuviedol, žeby pohľadávka pôvodného veriteľa, minimálne, čo sa týka istiny, zanikla. Pôvodný veriteľ vykonal právne úkony nanovo aj s ohľadom na existujúcu judikatúru a pohľadávku opätovne postúpil. To, že ju žalovaný opätovne vymáha, je len výkon jeho zákonných oprávnení, ktoré by len veľmi ťažko bolo možné považovať za konanie v rozpore so zákonom, alebo dokonca za obťažovanie dlžníka. Je absurdné, žeby sa dlžník, ktorý nezaplatil ani len istinu, považoval za obťažovaného svojím veriteľom.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie: prostriedkami procesného útoku: písomnými vyjadreniami žalobcu, vyjadrením žalobcu, listinnými dôkazmi: rozsudkom Okresného súdu Poprad vo veci sp. zn. 8Csp/1/2025, prostriedkami procesnej obrany: vylúčením zástupcu právneho zástupcu žalovaného a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu, z vykonania ktorých súd zistil skutkový stav:

9. V predmetnom konaní žalobca uplatnil voči žalovanému nárok titulom zákona o ochrane spotrebiteľa, ako osoba, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa. V tomto konaní uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.500,- eur. Uplatnená výška primeraného zadosťučinenia podľa vyjadrenia žalobcu predstavuje sumu 2.500,- eur, a to v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Poprad vo veci sp. zn. 8Csp/1/2025 zo dňa 12.06.2025, v ktorom konaní súd zamietol žalobu EOS KSI Slovensko, s.r.o. proti žalovanému A. B. o zaplatenie sumy 5.000,- eur s príslušenstvom, titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel žalobca v tomto konaní s právnym predchodcom

žalovaného Slovenskou sporiteľňou a.s., na základe ktorej bol poskytnutý žalobcovi úver vo výške 19.000,- eur.

10. Rozsudkom Okresného súdu Poprad vo veci sp. zn. 8Csp/1/2025 zo dňa 12.06.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2025 súd rozhodol takto:

„I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.“
V odôvodnení rozsudku v bode 60 súd konštatoval, že uvedené okolnosti viedli súd k záveru, že pohľadávka postúpená bankou žalobcovi nebola splatná a neboli dodržané podmienky postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto žalobca je aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému by malo svedčiť hmotné právo na uplatňovanú pohľadávku voči žalovanému, preto súd žalobu zamietol.

11. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, každý spotrebiteľ má právo, na primerané finančné zadosťučinenie od osoby, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa; pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob, rozsah, následky, trvanie a okolnosti porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa.

12. Po vykonaní dokazovania súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je v základe dôvodná a vo vzťahu k výške čiastočne dôvodná.

13. V konaní nebolo sporné, že žalobca v konaní vedenom pred Okresným súdom Poprad sp. zn. 8Csp/1/2025 bol úspešnou stranou sporu, pričom predmetom bol spotrebiteľský spor, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto porušil práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa.

14. V danej veci súd aplikuje aktuálny zákon č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keď týmto zákonom bol zrušený zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

15. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 písm. e) tohto zákona, podľa ktorého, každý spotrebiteľ má právo, na primerané finančné zadosťučinenie od osoby, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa; pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob, rozsah, následky, trvanie a okolnosti porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa.

16. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

17. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

18. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu

porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

19. V konaní bola sporná pasívna vecná legitímácia žalovaného. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádzal, že nie je poskytovateľom úveru ani dodávateľom finančnej služby pre žalobcu.

20. Súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že žalovaný je pasívne vecne legitímovanou stranou sporu v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keď bol stranou sporu v konaní sp. zn. 8Csp/1/2025, uplatňoval od žalobcu nároky titulom spotrebiteľskej zmluvy, vo vzťahu k postúpeniu u ktorých súd v konaní 8Csp/1/2025 zistil porušenie zákona a spotrebiteľského práva.

21. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo dňa 16.04.2018 v danom prípade žalobkyni vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie, pretože v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24C/233/2015 úspešne uplatnila svoje práva ako spotrebiteľka, žaloba v tomto konaní bola zamietnutá aj z dôvodu, že zmluva uzavretá medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a právnym predchodcom žalovaného neobsahovala zákonné náležitosti.

22. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/147/2018 zo dňa 25.04.2019 k odvolacej námietke žalovaného, že nebol účastníkom úverového vzťahu odvolací súd uvádza, že sám žalovaný ako žalobca bol stranou v spore sp. zn. 11C/147/2014, kde si uplatňoval aj nároky, u ktorých súd zistil porušenie spotrebiteľského práva terajšieho žalobcu. Preto je žalovaný aj podľa názoru odvolacieho súdu vo veci pasívne legitímovaný.

23. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 7cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023 Najvyšší súd, vychádzajúc z obsahu na vec sa vzťahujúcej právnej normy, na základe vyššie uvedených dôvodov odvolacieho súdu a rozhodnutí dovolacieho a ústavného súdu uzatvára, že v rozsahu vecného posúdenia nastolenej dovolacej otázky boli právne závery odvolacieho súdu správne a právne konformné. Podľa názoru dovolacieho súdu ak si žalovaná v predchádzajúcom spore neúspešne uplatnila spotrebiteľskú pohľadávku proti žalobcovi (spotrebiteľovi), pričom dôvod jej neúspechu spočíval v nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie (iba) v dôsledku nedodržania zákonných podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, potom nesie prípadnú zodpovednosť voči spotrebiteľovi v súvislosti s požadovaným finančným zadosťučinením v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. pôvodný veriteľ (banka), alebo ten, na koho bola spotrebiteľská pohľadávka postúpená.

24. Z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že pasívne vecne legitímovanou stranou sporu pri uplatnenom nároku na primerané finančné zadosťučinenie môže byť buď pôvodný veriteľ – banka alebo ten, na koho bola spotrebiteľská pohľadávka postúpená. V tejto veci žalovaný.

25. Žalovaný je subjektom, na ktorého bola pôvodným veriteľom postúpená pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že v konaní sp. zn. 8Csp/1/2025 bolo konštatované neplatné postúpenie pohľadávky a z tohto titulu bola žaloba žalobcu EOS KSI Slovensko a.s. pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietnutá. Právoplatným skončením konania sp. zn. 8Csp/1/2025 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva žalobcu umožňujúce žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie. Navyše žalovaný dokonca výzvou zo dňa 04.03.2026 vyzýval žalobcu na plnenie vo výške 26.428,03 eur titulom tejto zmluvy.

26. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobkyňu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobkyni a ktorým žalobkyni spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti.

27. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil.

28. Žalobca sa vo veci sp. zn. 8Csp/1/2025 úspešne bránil voči žalovanému, žaloba o plnenie titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola súdom zamietnutá. Žalobca bol úspešnou stranou sporu, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného alebo od pôvodného veriteľa, ktorí spôsobili porušenie práva.

29. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia sa súd nestotožnil s uplatnenou výškou primeraného finančného zadosťučinenia 2.500,- eur.

30. Výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Zohľadňujúc tieto kritériá súd za primerané finančné zadosťučinenie vzhľadom na všetky okolnosti prípadu považuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250,- eur. Takéto primerané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, satisfakcie za obťažovanie žalobcu zo strany žalovaného výzvami na plnenie v rámci konania sp. zn. 8Csp/1/2025 i výzvou zo dňa 04.03.2026. Sumu 250,- eur súd považuje za primeranú zohľadňujúc okolnosti prípadu. Suma 2.500,- eur je neprimeraná, nie je zrejmy spôsob jej výpočtu ani preukázaná dôvodnosť takej výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Tu treba prihliadnuť na skutočnosť, že žalobca ako spotrebiteľ neuhradil žalovanému resp. pôvodnému veriteľovi ani istinu poskytnutého úveru. V tomto prípade nebol žalobca obťažovaný platením vysokých úrokov, zmluvnej pokuty atď. Suma 2.500,- eur sa preto súdu javí neprimerane vysoká, priam majúca znaky špekulatívnosti žalobcu ako spotrebiteľa. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.500,- eur, podľa názoru súdu by malo znaky konania spotrebiteľa v snahe získať finančné prostriedky v neadekvátnej výške. I keď je spotrebiteľ slabšia strana sporu, ochrana formou primeraného finančného zadosťučinenia musí byť vždy v súlade s princípom spravodlivosti.

31. Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate rozsudku a v prevyšujúcej časti nad rámec primeraného finančného zadosťučinenia 250,- eur žalobu zamietol.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia závisela výlučne na úvahe súdu. O výške trov konania rozhodne súd uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.